

har brug for det, hvorved der bliver for lidt tilovers til dem, der virkelig har brug for det.

Hvad er Det Radikale Venstres syn på alle disse velkendte velfærdsproblemer? Jeg spørger, fordi vi ved, hvad Socialdemokratiets syn er. Det er, at alt er godt, som det er i det organisationstunge Danmark; der er intet, man kan røre ved, fordi det så skaber problemer i den socialdemokratiske bevægelse.

Vi kender svaret fra Socialdemokraterne. Derfor er det så interessant at spørge det gamle radikale parti, som på dette felt dog har en rest af vilje til at ændre samfundet, i hvilken retning man vil gå, og hvilke krav man stillede, da man dannede regeringen. Vi kan jo intet se derom hverken i regeringsgrundlaget, i åbningstalen eller i de ordførertaler, der er holdt i dag. Dette er jo ellers Danmarks allerstørste problem. Statsministeren fører valgkamp på, at vi skal gøre noget ved beskæftigelsen; Det Radikale Venstre ved godt, at hvis der skal gøres noget ved den strukturelle arbejdsløshed i Danmark, som udgør måske 10 pct. af de 12 pct. arbejdsløshed, vi har, er det bl.a. de hellige køer i Socialdemokratiet, i statsministerens parti, der skal gøres op med.

Vil Det Radikale Venstre røre ved en eneste hellig ko? Kunne vi ikke få bare ét eksempel på en lille sortbroget kalv, som man ville røre ved – bare ét eksempel?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Den type indlæg, vi hørte nu, er en type indlæg, vi sådan set kender ret godt, for vi har hørt den i den valgkamp, der lige er overstået. Og de steder, hvor jeg har hørt indlægget, har jeg spurgt: Jamen er det ikke rigtigt, at da der var et flertal her i Folketinget, som begyndte at se på, om der nu var nogle, der fik nogle ydelser, de ikke havde så meget brug for, og sagde: Hvis man har en arbejdsindkomst på 130.000 kr., behøver man da ikke at få folkepension, da var Venstre og De Konservative imod?

Frank Aaen (EL):

Det mest skuffende ved statsministerens åbningstale forleden var mangelen på nye forslag til at nedbringe arbejdsløsheden. Hvis man skal sige det pænt, var talen – måske med en enkelt undtagelse – helt uden offensive ideer til, hvordan vi kan løse problemet. Skal vi sige det lidt mindre pænt, så var det en gang sniksnak, der garanterer uændret høj arbejdsløshed.

I over 20 år har man fra denne talerstol talt om arbejdsløsheden, og jo mindre der er gjort ved problemet, jo mere er der talt. Nye tanker om at gøre noget er aldrig kommet herfra. Tværtimod, konstruktive ideer er kommet udefra, f.eks. skraldemændenes forslag om at dele arbejdet og tage en arbejdsløs ind, som de kom med ovre fra Århus, og det blev jo mistænkeliggjort. Det blev mødt med modstand herfra.

I den forbindelse vil jeg også sige, at jeg synes, det er yderst skuffende, at regeringen sår tvivl om sabbatorlovens fremtid. I stedet for burde den og andre orlovsordninger forbedres og udbygges.

Nyrupregeringen kører videre med kendte og for længst modbeviste påstande. Mindre lønstigninger skulle være vejen til fuld beskæftigelse. Det er jo den melodi, man har sunget her i 20 år.

Nu har lønningerne i flere år været rekordlave, og arbejdsløsheden er rekordhøj. Bare erhvervslivet tjener noget mere, så falder arbejdsløsheden, er der prædikat. Aldrig har det private erhvervsliv i 30 år sikret sig så stor en del af de værdier, der skabes af samfundet, som nu. Aldrig har i 30 år den andel, der udbetales til løn, været så lille som nu, og arbejdsløsheden er som bekendt den højeste.

Vækst har for alle regeringer været det afgørende for at skabe flere arbejdspladser. Hele tiden er opsvinget jo lige om hjørnet. Ja, lige i øjeblikket er vi midt i et opsving uden mærkbare ændringer i arbejdsløsheden. Burde regeringen ikke læse sine egne økonomiske publikationer bare en anelse bedre, end den åbenbart gør det? Heri noteres jo, at væksten i økonomien er højere end forventet, og samtidig hæver man skønnen over arbejdsløsheden.

Regeringen forsøger sig jo med velkendte statistiske forklaringer og undskyldninger, men det afgørende er, at vi i Danmark kan producere alle vore fornødenheder med brug af færre arbejdstimer. På de 20 år, vi her taler om, er produktionen steget med ca. 70 pct. med anvendelse af færre arbejdstimer, end vi brugte dengang.

Statsministeren sagde det jo egentlig selv. I 1994 og i 1995 vil væksten i økonomien overstige de foregående syv år tilsammen, og jeg tror, det kommer til at passe. Men glemte statsministeren ikke at sige, at beskæftigelsen trods denne rekordvækst vil være 40.000 personer lavere end før disse to plus syv års vækst?

Vækstpolitik med rekord i import af biler i ministerklassen kan ikke fjerne arbejdsløsheden.